

Juni **Mijn tuin**

door Janneke Brinkman-Salentijn, illustratrice en biologe

Ik ben zo verschrikkelijk blij met mijn tuin hier in de binnenstad. Een beetje verscholen zit ik onder de parasol: lekkere kussens op de tuinstoelen, zwarte koffie zonder taartje.

In het zonnetje bloeien de valeriaan en de riddersporen. En in het midden een rond perk vol lavendel en zachtroze rozen, Lady's of the dawn heten ze, Dames van de dageraad. Hun pracht verlengt maandenlang elke dageraad tot een hele dag. Nu word ik beloond voor het feit dat ik vorig jaar de uitgebloeide bottels steeds heb weggeknipt. Dus kan ik nu heerlijk zitten en genieten. In het midden van ons rozenperk staat tussen de lavendel een sokkel met daarop een bak vol witte en blauwe petunia's. Simpel is heus wel mooi. Om de sokkel heen heb ik clematissen geplant; allerlei soorten lichtblauw steken toch nog mooi af tegen de helblauwe hemel. Tegen de gevel groeit blauwe regen en ook een palet vol clematissen: een roze 'Nelly Moser' slingert naar de dakrand naast een donkerrode 'Ville de Lyon' en de bekende, oersterke paarse 'Jackmanii'. De enige bedreiging voor mijn

genot komt van de slakken, die net als ik dol zijn op clematis. Hier en daar zit daardoor een rafelrandje in de bloemen, maar vandaag gun ik de slakken hun hapje. Naast me heeft de buurman zijn tuindeuren opengedaan. Hij is achter zijn piano gaan zitten en brengt mij een serenade. Geen grote geluidsboxen of dure stereo-installaties, maar pure tonen. Ik weet niet eens meer of het de pianoklanken van een klassieke Rachmaninoff, dan wel van een jazzy Oscar Peterson waren. Gewoon een muziekje, een stille tuin met bloemen en de zon. Voor geluk is toch niet meer nodig?

Janneke Brinkman-Salentijn
www.jannekebrinkmansalentijn.nl

